دڵداری خودا و ئەهریمەن

هەژێن

لەبەردەم هەیوانەکەدا ڕووەو خۆرئاوا لەسەر چیچکان، دەست لەسەر ئەژنۆ پاڵی دابووە دیوارە بەردینەکەی پشت سەری و ڕۆچووبووە گۆمی لێڵی بیرەوەرییەکانی. "ئای ئامین ئێستاکە چی بکەی، ئەترسم پاش گوێزرانەوەی من بۆ ئێرۆکانە، مەلا عەلی خەریکی سارێژکردنەوەی جێگە تەورەکەی من بێ. ئای لەو ڕۆژانە چەندە خۆش بوون، ئەترسم لێرە نێچیری ئاوام بۆ هەڵنەکەوێ و لەولاشەوە عەلە ساختەچی لە ڕەنجی من بخواتن. بەخودای هەرچەندە ئامین خۆش مامەڵە بوو، بەڵام هێندەی شیرین ژنە چکۆلەکەی حاجی عەولا جوان نییە. مەترسە مامۆستا خودا بەشی مار و مێرولەش دەدات، تۆ بڵێی ڕەبەنی منی پێ قبولکرێ؟ بەس نەبوو حەپسەی ئامۆزام نەهێنا، بەخودای وەک شیرینی چاوی لە هەرزە و تازەکاران دەبوو. دەی دەی خۆ گەر حاجییەکان دوو ژنی نەهێنین، کێ لایەک لە سەرومێزەرەی من دەکاتەوە. بەخودای ئەم نووشتە نووسینە نیعمەتە، ئەگینا دەبوو هەر لیکم قوتدایە". گرازە گرازی مامر و کەڵەبابەکەی حاجی عەولا، زنجیرەی خەیاڵە بێ سەرەتا و کۆتاییەکانی مەلا موشیری پساند و یەک دووجار لە دەوری مامری نازونوک کەر سووڕایەوە و وەک کێچ قونییە بانی، چەندجار بەرو دوا و خۆکوڕ کردنەوە، خۆی هەڵدایە خوارێ. مەلا موشیر وەها سەرنجی دابووێ، دیوارە بەردینەکەی پشت سەری لێ بووبووە نوێنی بووک و زاوایی و پەڕی پڕ وسپی مامرەکەی لێ بوو بووە لەشولارە بلوورینەکەی شیرین. وەها ئاگای لەخۆی برا بوو، بەدەم خەیاڵەوە کوڕ دەبووەوە و ڕاست دەبووە و بۆڵە بۆڵێکیشی لێوە دەهات و لەبەرامبەر خۆری پاش نیوەڕواندا شەلالی عارەقە بوو بوو.

"ئا شیرین گیان، دەزانم چەندە بێزاری لە نرکەنرکی چەند سەعاتەی حاجی و کەچی هیچیش. بەخودای ئەمجارە هاتی دووعای سەر ناوکت لۆ دەگرمەوە. بەخودای ڕاست دەکەن؛ گەر خودا دەرگەیەک دابخات، ئەوا دەرگەیەکی دی دەکاتەوە. ڕاستی فەرمووە شاعیری بە عیرفان: خوا تا شیرین نەبینێ موشیر نەقلی ئێرۆکانە ناکا. ئاخ شیرین گیان خۆزگە بەیانی دەهاتی، بە خودای دوعایەکم لۆ دەکردی تا حاجی وەک زەردەواڵە لێت دوور کەوێتەوە. ئاخر کو دەبێ ئەو هێنگینەی لەپێشی ئەو مەگەزەی دانێی. ئای لەو نەرمە لەرەی مەمکۆڵانی، وەی تاک و جووتی لا سمتە گۆشتنەکانی، بابی بابم، نەنکم بەقوربانت بێت، وەکی مامزی ڕێیان دەکات. بەخودای ئەترسم ئەمشەو عومر کۆتابم و ڕۆژ نەبێتەوە، ئەزانم بەیانی جومعەیە و دێیتەلام تاوەکو نووشتەکەت بۆ بکەم، شتی وا بەڕۆژی جومعانا پیرۆزە، گەر خوا ڕێکی خا و شیرین بەتەنیا بێ و پروپیرە ژنم لێکۆنەکاتەوە. ئەوسا وەکی ئادەمی سێوێکم دەرخوارد بدا چش لەبەهەشتێ".

حاجی جەمەدانییەکەی توند لەسەری ئالاند و ڕووە و مامۆستا :

– ئحم. ئحم... سڵاوی خودات لێبێ مامۆستا، چتە، دووربێ لەگیانت خۆ نەخۆش نیت؟

مەلا موشیر: ئح. ئح نەخێر حاجی، ئەوە خۆرەتاوەکەی خۆش بوو، بەخۆمم گووت، با کەمێک لەبەر ئەو خۆرەتاوەی لۆ خۆم دانیشم.

حاجی عەولا: بەقوربانی زاتتان بم، ئەنگۆ گەر بشخەون ئەوا بە تاعەت لۆتان بەحیساب دێ.

مەلا موشیر: بەتەمای کەرەمی خودای.

حاجی عەولا: بێشک سەرقاڵی ئامادەکردنی بابەتەک بووی لۆ سبەینێ.

ملاموشیر: نەوەڵا حاجی، لۆ بابەتی پێویست بەوەی ناکات، لەشاری لۆمان دیاری دەکرێ. ئەوەی ڕاستی بێ، بیرم لە کارەکانی خوداوەندی دەکردەوە و بەچاوی دڵ لە جوانییەکانیم دەڕوانی، بەڕاستی چتەکی عەنتیکەیە. جا پیاو تا شەرع و فیقی نەخوینی لێی تێناگا. خۆزگەم بەوەی بەو بەهەشتە ڕەنگینەی شاد دەبێ. ئەترسم نەیبینم !

حاجی عەولا: قوڕ بەسەر من. کو وا دەرێی مامۆستا، من دڵنیام کە تو پێش من پێی شاد دەبی، بەشی ئەنگو لە هی مە باشتر دەبیت.
مەلاموشیر: هاوار لەدەم و نەفەست. بابڕۆین نوێژەکانمان بکەین. (سەیرێکی شیرینی دەکات) بەتەمای ڕەحمەتی خودای.

نەرمە بزەی شیرین ئاگری لە ناخی وەردا و لێوەکانی کەوتنە نەرمە جوڵە، ئاگای لە حاجی نەماو لە ناخیدا دەنگێک دەیهەژان:

بۆ چیمە ئاوی زەم زەم؟
گەر لە تۆوە هەمبێ،
ماچی ناودەم
گیانی گیانم حاجیژن!
بەهەشتم لۆ چییە
کە کەس لێی دڵنیا نییە
گەر سبەی بێیتە کنم
دەزانی مێزەرەم لۆ چییە
کوێندەرێیە قیبلەی من، حاجی ژن!

* پێشتر لە (ژمارە ١٦ی هاوینی ٢٠٠١ی گۆڤاری هونەری ژیلەمۆ)دا بڵاوکراوەتەوە، لێرەدا لە ڕووی ڕێنووس و ڕێزمانەوە هەندێ دەستکاری کراوە.